

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2016)0222

Sporbarhed for fiske- og akvakulturprodukter i restaurant- og detailhandelsektoren

Europa-Parlamentets beslutning af 12. maj 2016 om sporbarhed for fiske- og akvakulturprodukter i restaurant- og detailhandelsektoren (2016/2532(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes⁴,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr.

¹ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1.

² EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

³ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

⁴ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006¹,

- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om fødevarerkrise, svindel i fødevarerekæden og kontrollen heraf²,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Fiskeriudvalget,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om sporbarhed for fiske- og akvakulturprodukter i restaurant- og detailhandelssektoren (O-000052/2016 – B8-0365/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU er verdens største marked for fisk og skaldyr, der får forsyninger dels fra EU's fiskerisektor og dels via import fra tredjelande;
- B. der henviser til, at forbrugerne har ret til oplysning, der er udtrykt på en forståelig måde, herunder kystrelaterede og geografiske oplysninger om fangstområderne, og at de bør kunne have fuld tillid til forsyningskæden for fiskevarer som helhed; der henviser til, at EU og dets medlemsstater har pligt til at beskytte EU's borgere mod svigagtige handlinger; der henviser til, at alle importerede produkter skal leve op til EU's regler og standarder;
- C. der henviser til, at Kommissionen er i færd med at udarbejde en detaljeret og udtømmende fortegnelse over fakultative oplysninger på fiskevarer og akvakulturprodukter, der markedsføres i EU; der henviser til, at resultaterne af Kommissionens arbejde kunne føre til oprettelse af en ekstern struktur til certificering af fakultative oplysninger på fiskevarer og akvakulturprodukter på EU-markedet;
- D. der henviser til, at det i Kommissionens kontrolplan for 2015³, der indeholder en vurdering af forekomsten på markedet af forkert mærket hvidfisk i forhold til den angivne art, blev konstateret, at der i 94 % af stikprøverne var tale om de angivne arter; der henviser til, at der imidlertid for visse arters vedkommende var tale om en meget høj grad af manglende overholdelse, og at en procentsats på 6 % må anses for at være ret lav i forhold til andre, mere begrænsede, undersøgelser i medlemsstaterne;
- E. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 36 i forordning (EU) nr. 1379/2013 senest den 1. januar 2015 skulle forelægge Parlamentet og Rådet en gennemførlighedsrapport om valgmulighederne i forbindelse med en miljømærkningsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter;
- F. der henviser til, at den fælles markedsordning bør sikre producenterne fair konkurrence og en rimelig indkomst for producenter af fiskevarer, der sælges eller købes i EU;

¹ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0011.

³

1. udtrykker alvorlig bekymring over og utilfredshed med resultaterne af en række undersøgelser, der viser, at fiskevarer, der sælges på EU's marked, herunder i EU-institutionernes restauranter, i vidt omfang er forkert mærket; bekræfter, at overlagt og svigagtig forkert mærkning af fiskearter udgør et brud på EU-lovgivningen, herunder den fælles fiskeripolitik, og i henhold til den nationale lovgivning kan være en strafbar handling;
2. opfordrer medlemsstaterne til at styrke de nationale kontroller, herunder af ikke-forarbejdede fisk til restauranter og cateringsektoren, i et forsøg på at bekæmpe svig og finde frem til det led i forsyningskæden, hvor fisken mærkes forkert; er bekymret over, at arter af høj kvalitet erstattes med arter af lavere kvalitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forbedre sporbarheden af fiskevarer og akvakulturprodukter; støtter nedsættelsen af en arbejdsgruppe, der skal harmonisere indførelsen af sporbarhed i alle medlemsstater, og oprettelsen af en ekstern struktur med henblik på certificering af fakultative oplysninger på fiskevarer og akvakulturprodukter på EU-markedet;
3. går ind for et effektivt system for sporbarhed fra landing til forbrug, der ville skabe tillid hos forbrugerne og således mindske den kommercielle afhængighed af importerede fiskevarer og akvakulturprodukter og dermed styrke EU's marked; opfordrer Kommissionen til, for at forbedre sporbarheden, at udnytte potentialet i brugen af DNA-stregkoder, der kan bidrage til at identificere arter gennem DNA-sekvensering;
4. glæder sig over den nye ramme for den fælles markedsordning og opfordrer indtrængende Kommissionen til i overensstemmelse med artikel 36 i forordning (EU) nr. 1379/2013 at forelægge en gennemførlighedsrapport om valgmulighederne i forbindelse med en miljømærkningsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter; understreger nødvendigheden af at fastlægge minimumsstandarder for miljømærkning; mener, at de vigtigste elementer i mærkningsordningen skal sikre en gennemsigtig, uafhængig og troværdig certificeringsproces; anmoder om en grundig analyse af fordelene ved indførelse af en EU-dækkende mærkningsordning;
5. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at overvåge, i hvilket omfang de krævede oplysninger er angivet på mærkerne; understreger, at mærkningen skal give forståelige, kontrollerbare og nøjagtige oplysninger; tilskynder medlemsstaterne til for så vidt angår frivillig mærkning at give forbrugerne samtlige tilgængelige oplysninger, så de kan træffe et kvalificeret valg; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme oplysningskampagner om mærkningskrav for fiskevarer og akvakulturprodukter;
6. understreger, at en forsvarlig europæisk mærkningspolitik i fiskerisektoren ville være et centralt element til stimulering af den økonomiske udvikling i kystsamfundene, idet bedste praksis for fiskerne anerkendes og kvaliteten af de produkter, som de leverer til forbrugerne, understreges;
7. opfordrer Kommissionen til for at garantere forbrugernes ret til korrekte, pålidelige og forståelige oplysninger at træffe foranstaltninger til at afhjælpe den forvirring, der er forårsaget af det nuværende krav om mærkning efter Fødevare- og Landbrugsorganisationens (FAO) inddeling i områder og underområder, hvilket navnlig gælder fangster i visse underområder af fangstområde 27, hvor f.eks. Galicien og Cadizbugten betegnes som "portugisiske farvande", Wales som "Det Irske Hav" og

Bretagne benævnes "Biscayabugten";

8. gør opmærksom på, at det er nødvendigt på gennemsigtig og tydelig vis at oplyse om fiskevarernes oprindelse;
9. fremhæver, at der er behov for at sikre, at både eventuelle fremtidige EU-dækkende miljømærker og eksterne parters miljømærknings- og certificeringsordninger for fisk og skaldyr er i overensstemmelse med FAO's retningslinjer for miljømærkning af fisk og fiskevarer fra havfiskeri;
10. mener, at en EU-dækkende miljømærkningsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, hvis kriterier bør drøftes yderligere på EU-niveau, kunne bidrage til at fremme sporbarhed og en gennemsigtig forbrugeroplysning; mener, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) kunne finansiere en sådan mærkning;
11. bemærker, at nogle af de handelsbetegnelser for fisk, der gælder i medlemsstaterne, er forskellige fra land til land som følge af national praksis, hvilket kan skabe en vis forvirring; glæder sig over det arbejde, Kommissionen har gjort for at iværksætte et pilotprojekt, som blev vedtaget af Parlamentet, med henblik på indførelse af en offentlig database, der giver oplysninger om handelsbetegnelserne på alle EU's officielle sprog;
12. opfordrer Kommissionen til i højere grad at gøre offentligheden bekendt med dens arbejde for at beskytte de marine ressourcer og bekæmpe ulovligt fiskeri;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.